

الملک لله تعالی شانه - حکم همایون شد.

«از زمانیکه امارت و امانت دیوان ازل بعنایت ازلی که متضمن کفایت ابدی است و مشیت الهی که کفیل الطاف نامتناهی است بکمال عدل و وفور فضل ذات همایون ما را بر گزیده و وجود آفرین و نفس با داد و دین مارادر بدو فطرت بقلم قدرت، رقم فاحکم بین الناس بالحق بر ناصیه اقبال بر کشیده، دیده جهان بین جهانیان بنور عدل شامل ما روشن است و زمین و زمان بنور فضل کامل ما گلشن . اقبال ما را که در هر حال فتح و ظفر در استقبال است هر جا رایت نصرت آیت برافراشته بحکم عدالت بار گرانی سراز گردن سر کشان ملک برداشته. آوازه عدل ما از قصه کسری و جمشید گذشته، نقود ممالک بنام نامی ما درخشنده تر از خورشید گشته همواره در آئین عدالت و نصفت و قوانین خلافت و سلطنت نیات صالحه گماشته و دقیقه [ئی] از دقائق حفظ ملک و ملت مهممل و نامرعی نگذاشته ایم از چا کران دربار خلافت و خانه زادان اعتبار جلالت هر یک را که بعقل مذهب و عدل مجرب و نفس هز کی و صدق موفر موصوف و در حضرت سلطانی بحسن کفایت و خلوص نیت و پاکی طینت و صفای عقیدت معروف آمد باصناف اعطاف ملوکانه مشمول

۱- سجع این مهر چنین است:

و انواع الطاف خسروانه در باره او مبذول داشته ایم . از جمله عالیجاه مجدث و نجدت همراه فخامت و مناعت اکتناه شهامت و نبالت انتباه مقرب الخاقان میرزا محمد زمان مستوفی دیوان اعلی است که پیوسته در جاده جهد و اجتهاد و بندگی بتأسی اجداد و آباء مراقبات کافیه از او بظهور پیوسته و جوهر ذاتش بگوهر و دلش پیرایه بسته . طرز قدومش بخلوص نیت مقرون و مراسم خدماتش مرضی خاطر عنایت مشحون آمده خاصه در اوقات تصدی امور دیوانخانه مبارکه که محاسن خدمتگزاری خود را بطور اکمل ظاهر ساخته ، با کفایتی کافی و صداقتی وافی و دقتی کامل و مراقبتی شامل در اصلاح و انتظام امور و احقاق حقوق و دادخواهی جمهور مساعی مشکوره و مجاهد موفوره مرعی و خود را از علایق اغراض و اغماض بری داشته سزاوار مرحمت تازه گردید . لهذا از هذاه السنه توشقان ئیل و بعدها او را بلقب بلند نبیل امارت امیر دیوانی ملقب فرمودیم که در کمال امیدواری برعایت شرایط خدمت محوله پردازد و در اجرای احکام دیوانی بیشتر از پیشتر اهتمام خود را ظاهر سازد . مقرر آنکه امراء و امناء و خدام دولت و مستوفیان عظام و کتبه کرام شرح فرمان همایون راثبت نموده و در عهده شناسند شهرشوال - ۱۲۷۱ « .

و دستخط ناصرالدین در حاشیه این فرمان بدین شرح است :

«میرزا زمان در دیوانخانه عدالت از روز اول الی حال زیاده خوب حرکت کرده و بعراض مردم خوب رسیدگی کرده است این منصب در حق او بجاست . صحیح است.»